

**Quæstionum Canoniarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum V. Decretalium, Per Quadraginta, Et Unum Titulos Distributum,
In quo agitur De Judicio criminali, exponendo primùm actiones in eo
judicio instituendas, & suscipiendas, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1709

Qvæstio X. In Titulum X. De His, Qui Filios Occiderunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73064](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73064)

QVÆSTIO X.

IN TITULUM X. DE HIS, QUI FILIOS
OCCIDERUNT.

792

Adenus actum est de criminibus in Deum commissis; in sequentibus verò de his, quæ primario proximum lædunt, cum primis autem, quæ corpori nocent, qualiter fit per homicidium. Et quia cæde eorum, qui nobis propinqui sunt, non modò justitia, sed etiam pietas violatur; potissima hujus tituli materia est *homicidium filiorum, à parentibus commissum*; licet etiam in eandem tractationem veniat, cædes parentum, seu parricidium. *Parricida*, vel *parricida*, ille dicitur propriè, qui interimit parentem, scilicet patrem, aut matrem. *L. si quis C. de his, qui parentes, aut liberos occiderunt*; at teste Azorio p. 2. lib. 2. c. 52. q. 1. *Parricida* dicitur etiam is, qui filium, aut quemvis alium propinquum occidit; item patriæ oppressor, aut proditor; deinde Principis interfector. Ex quo vides, *parricidium* non restringi ad solam parentum cædem, sed ad aliarum quoque personarum conjunctarum extendi.

793

Quæstio autem est 1. an *parricidium*, quatenus subjicitur poenis, sumatur restrictè ad *cædem parentum*, vel etiam *filiorum*, aut *aliorum* quoque *propinquorum*? Affirmativam sequitur Sylvester. V. *Parricida*, in hunc modum: *lex*, inquit, *puniens parricidas, locum habet in ascendentibus, & descendentibus in infinitum: in uxore, viro, nuru, genero, vitrico, socero, patruo, avunculo, amita, consobrina, patruela, patrono, noverca, sponsa, patre, ac matre sponsi, vel sponsæ*: quod intellige, etiamsi prædicta tæmina personas conjunctas occiderit, vel ab eis occidatur. Vide Mol. 10. 4. de just. d. 26. à n. 2. Quamvis autem *parricidium*, in Ordine ad poenas, propriè committatur, quando quis occidit proprium parentem, vel Matrem, per l. 1. ff. ad L. Pompejam, de Parricidiis, etiamsi patens, vel Mater non sit legitima, sed naturalis tantum; & procedat etiam, cum occiditur noverca, vel nutrix, ut docet Julius Clarus, l. 5. sentent. §. *Parricidium* num. 2.

Farinac. in praxi Criminali. p. 5. q. 120. l. 5. n. 105. ex cit. l. 1. postea tamen poena parricidii extensa fuit etiam ad casum Patris vel Matris, *occidentis filios*; aut Vitrici, vel novercæ occidentis privignum, vel privignam, & e contra, per. l. 1. ff. cod. L. *unic.* C. de his, qui parentes, vel liber. §. *Alia*, Institut. de publ. Judic. junct. Farinac. cit. n. 111.

Advertendum præterea, quòd nomen *parricidii*, & poena illi decreta extendatur ad liberos, qui occidunt unum, vel aliquem ex suis ascendentibus, ut *avum, proavum, &c. & parentes*, qui occidunt liberos, vel aliquem ex descendentibus in infinitum, ut constat ex cit. l. 1. junct. Gl. V. *Aviam*, & V. *pæna*, & V. *Filium*, ff. ad l. Pompejam. Secundo, ad socerum, vel socrum occidentes generum, vel nurum suam, aut e contra; constat ex l. 1. cit. 3. ad occidentes Fratrem, vel sororem, licet ex uno tantum parente conjunctum, gl. margin. ad cit. l. 1. 4. ad occidentem consanguineum in linea transversa intra primos quatuor gradus Gl. in cit. l. 1. V. Poena.

Idem nomen, & poena extenditur 5. 795 ad occidentem Patronum, vel Patronam gl. cit. V. *Patronum*. 6. ad maritum, vel sponsum occidentem uxorem, vel sponsam, & e contra; sic Gl. cit. V. *In pari*. 7. ad *Extraneros*, quorum mandato committitur parricidium l. 1. cit. ibi: *Cujusvis dolo malo id factum fuerit*. 8. denique ad omnes complices hujus criminis, sive consilio, sive auxilio se illius participes fecerint. L. *Urrum* ff. cod. 9. Etiam ad eos, qui venenum emunt, ut unus alteri ad mortem daret, licet postea dare non potuerit, ut dicitur in cit. l. 11. ubi Gl. margin. rationem dat, *quia interdum punitur conatus, etiam sine effectu*.

Quæstio est 2. quæ poenæ hoc titulo decretæ sint in eos, qui filios occiderunt? Omissis illis, quæ jure civili statuta sunt contra parricidas, & non ubique eodem modo, sed juxta diversas provincias aliter, & aliter observantur. B. in c. 1. h. t. statui, *ut mulier, spontè*

fontè proprium filium occidens, mittatur ad monasterium, ubi perpetuò defleat crimen; intellige, si viro carcat; nam à viro, si quem habet, separanda non est; si autem libera sit; & carnis stimulos evitare nequeat, nubendi licentiam impetrare possit. Ex hoc colligitur, interfectionem proprii filii esse impedimentum impediens matrimonium; de quo Sanchez l. 7. d. 6. à n. 22.

797 Respondeo 2. in c. 2. ejusdem tit. agi de oppressione infantum, quos parentes quandoque secum accipiunt ad lectum, casu non raro contingente, quòd ejusmodi infantes, inter dormiendum, à parentibus suffocentur, & sic loqui textum: *de infantibus, qui mortui reperiuntur cum Patre, & Matre, & non appareat, utrum à Patre, vel Matre oppressus sit ipse, vel suffocatus, vel propria morte defunctus? non debent inde securi esse Parentes, nec etiam sine pœna: sed tamen consideratio debet esse pietatis, ubi non voluntas, sed eventus mortis causa fuerit: si autem ipsos non laet, ipsos interfectores esse, scire debent, se graviter deliquisse. Quidam autem pœnitentiam trium annorum judicant esse debere, quorum unum peragant in pane, & aqua.* Ex quo textu colligitur, parentes graviter obligari, ne tenellum infantem secum ad eundem lectum accipiant, propter periculum, ne ab illis obdormiscentibus suffocetur, vel opprimatur. Cum enim res periculosa sit, culpa non caret, ut rectè notat Paulus Comitulus l. 4. Responf. moral. c. 12. excusat tamen eos, si aliter placari non possit infans, aut defendi à frigore, &c. Col-

ligitur 2. in dubio, an infans naturaliter obierit, an suffocatus à parentibus, in casu, quo ab eis ad eundem lectum receptus invenitur mortuus? præsumi quidem aliquam culpam, ut liquet ex illis verbis (*non debent inde securi esse parentes, nec etiam sine pœna*) non tamen gravem, propter pietatem paternam in liberos, ut habet textus; ex qua non admittitur præsumptio mortis illata voluntariè, seclusis aliis circumstantiis. Col. 3. in casu, quo parentes norunt, à se infantem suffocatum, vel oppressum esse, nimirum opere advertenter factò, aut periculo saltem temerè admissio, reos esse peccati gravis; triennem tamen illam pœnitentiam in eos præterea non statui, sed solum dici, à quibusdam judicari, eos tali pœnâ plestendos esse; adeoque pœnam esse arbitriam, ut not. Barbof. in c. 2. h. t. n. 1.

Præter hæc not. cum oppressio infantum, in dato casu facta, numeretur communiter inter casus, quos Episcopi sibi per constitutionem Synodalem reservare possunt, ut notat Stephanus de Gaëta, in c. *ad limina* 30. q. 1. §. 350. & ideo etiam graviter prohibeant, ne parentes teneant filios in suis lectis: reservationem illam non incurri à parentibus, nisi per ejusmodi receptionem parvulorum ad lectos graviter peccaverint effectu oppressionis, vel mortis secuto. Nam delicta levia, aut opere in actu externo non consummata, non reservantur, nisi aliud exprimatur.

QVÆSTIO XI.

IN TITULUM XI. DE INFANTIBUS, ET LANGUIDIS EXPOSITIS.

799 **E**xpositi, teste Pereyra in Elucidario n. 1754. (prout hic terminus usurpatur in c. unico hujus tituli) dicuntur, (uti declarat Sylvester V. *Expositi*) infantes, servi, liberti; & *languidi*, si dimittantur sine cura, vel eis negentur alimenta à parentibus, Dominis, vel Patronis. Illi igitur

expositi propriè dicuntur, qui abjiciuntur, vel ut pereant, vel ab aliis commiseratione motis suscipiantur, & alantur c. si *expositus* dist. 87. Unde necare videtur, non tantum is, qui partum præfocat; sed & is, qui abjicit, & is, qui alimenta denegat, quique publicis locis misericordiæ causâ exponit, quam ipse non habet. L. *Necare* ff. de agnosc. & alend. liber. his præmissis:

X 2

Quæ-